

Foto: Tommy Simonsen Tekst: Kari Schibevaag

24-10-2018 09:00 CEST

Spekkhoggerne kommer

Fiskebåtene gjør seg klare for storhavet. Det er en tidlig, mørk morgen i november og det er bare noen få fiskere å se i havnen på Skjervøya. Fisket er endelig kommet i gang igjen, men i år ser det ut som om vintersesongen skal by på mer enn skrei og sei.

[Klikk her for å lese hele saken](#)

Tromsø, Andøya og Senja har lenge vært plasser du reiser til for å se spekkhoggere, spermhval, finnhval og knølhval som dukker opp fra oktober-november for å fråtse i gyteferdig sild. Det anslås at om lag 600

spekkhoggere, 400 knølhval og kanskje opp mot 100 finnhval finnes i området mellom Tromsø og Vesterålen hver vinter.

Jeg hadde nok en gang sett for meg en vinter her sammen med dem ute på havet omkranset av fantastiske fjell. Men hvor ble det av hvalene og spekkhoggerne? Det var kun noen få som dukket opp rundt Tromsø og folk begynte å bli utålmodige. Jeg og hunden min, Truls, liker Tromsø, så det var ingen krise for oss at hvalen lot vente på seg. Jeg brukte ventetiden til å kite og være på tur. Men etter en stund begynte jeg å høre rykter om at hvalene hadde flyttet på seg. De var lengre nord, sa folk, nærmere bestemt rundt Skjervøy.

Sildas vandringsmønster kan skape utfordringer for etablerte hvalsafarioperatører. Mens sildestimene tidligere var ganske så trofaste mot sine beitemarker, trekker de i dag i andre retninger. Og hvalene følger maten, altså sildestimen.

Foto: Kari Schibevaag

(H)VALFART

Men hvor var Skjervøy? Jeg er fra Stavanger, og må ærlig innrømme at jeg aldri hadde hørt om Skjervøy før. Svaret fant jeg på Google Maps. Med leiebil fra Tromsø tok det ikke Truls og meg mer enn fire små timer å komme til Skjervøy. Det var dessuten en utrolig fin biltur med masse flott natur å se underveis. Fjellene, som strekker seg høye opp fra fjordene, og havet og det vakre vinterlyset, er noe du bare må oppleve. Det går også an å fly med Widerøe til Sørkjosen og kjøre leiebil derfra.

Selve tettstedet Skjervøy ligger gjemt bak en stor fjellkjede og er formet som en hestesko. Bebyggelsen er formet slik at så å si alle hus har utsikt rett ut i havet.

Siden jeg hadde kommet til Skjervøy på grunn av hvalen, var jeg spent på om ryktene var sanne. Og sannelig fikk jeg klaff på første dag! Jeg var så heldig å møte på noen lokale med båt på kaien, og fikk være med dem ut på havet. Der kokte det av spekkhoggere og knølhval. Jeg smilte fra øre til øre, det var så godt å se dem igjen. Jeg kjente det boble inni meg. Jeg ville bare ut i vannet med dem, men det fikk vente.

I ukene som fulgte ble jeg kjent med flere folk som også hadde tatt turen ut til Skjervøy for å se hval. Ryktet hadde spredd seg rundt i hele verden, og mange hvalinteresserte fra fjern og nær (h)valfartet nå til den lille fiskebygda som plutselig var blitt selveste hvalbygda. Sosiale medier og TV eksploderte av bilder av de majestetiske dyrene, og navnet Skjervøy dukket opp over alt. De lokale kunne fortelle at det hadde vært hval her i mange sesonger, men ikke i så stort antall som denne gangen.

Foto: Tom Magne Jonassen

ALENE MED HVALENE

De neste dagene var jeg ute på SUP (stand up paddle board), og fikk noen opplevelser sammen med hvalene som jeg aldri har vært i nærheten av tidligere. Jeg var helt alene i fjorden, ikke en båt så langt jeg kunne se. Det kom flokk etter flokk med spekkhoggere. Det kokte rundt brettet mitt. Det å være på en SUP, er noe helt spesielt. Du er så nær vannflaten og uten noen form for motor. Det er bare du, naturen, havet og hvalene. Jeg hadde vært borti noen slike situasjoner tidligere, men da hadde jeg vært sammen med andre i båt eller i havet. Nå var jeg alene. Etter en stund lot jeg brett være brett og fridykket med de mektige spekkhoggerne.

Foto: Kari Schibevaag

STORMVARSEL

På Skjervøy gikk dagene og været var fint lenge. Fiskebåtskipperne var ikke lengere alene i havnen. Det kom mer og mer folk til bygda, og rorbuer og overnattingssteder fyltes opp. Også båtplassene på brygga var fulle stort sett hver natt. Bygda hadde virkelig våknet til liv.

Så en dag meldte værvarslet storm rett mot øyene. Alle kom seg i hus og havn, og fikk sikret båtene sine. Jeg hadde valgt enkel overnatting på denne turen. Jeg vekslet på å bo i bilen og i telt, og hadde funnet plassen med den beste utsikten å våkne til.

Storm for meg betyr vind og mulighet til å kite. Derfor fortet jeg meg ut før stormen ble for sterk, og fikk lekt meg i havet med kiten. Øyene her gir mange muligheter for å kite. De byr ikke på de store strendene, men det finnes helt fine plasser å kunne komme seg uti med kiten.

Vinden ble sterkere og sterkere og det var på tide å pakke ned. Det blir jo også fort mørkt om vinteren, så det gjelder å bruke det lille lyset som er.

Foto: Kari Schibevaag

MAGISK NORDLYS

Mørket kommer fort på denne tiden av året. Det betyr at selv den mest friluftinteresserte med god samvittighet kan stikke inn til Skjervøy sentrum og ta seg en kopp kaffe og en bolle og en prat med lokalbefolkningen. For eksempel om nordlyset.

Alle elsker nordlyset. Selv er jeg helt hektet. Det er der det med å bo i bilen kommer hendig inn. Her er tre fordeler:

1. Du kan parkere på en mørk plass uten forstyrrelser fra lys.
2. Du trenger bare å åpne bildøren for å se om nordlyset er der.
3. Det er enkelt å gå ut for å ta bilder eller bare nyte fargeprakten.

Kveld etter kveld danset nordlyset over himmelen, og med så lite lysforurensning, er det lett å få med seg alle nyanser.

Foto: Kari Schibevaag

HJEM TIL JUL

Jeg var ellers heldig å bli kjent med Berthold Hinrichs, en tysk seiler som bor i Norge. Han var på Skjervøy med seilbåten sin, og jeg og hunden fikk være med ham ut på havet. Han hadde vært interessert i hval i årevis, og kunne utrolig mye om de imponerende skapningene. Kunnskap som han mer enn gjerne delte med meg.

Det nærmet seg jul. Jeg hadde vært lenge borte. Dagene ble stadig mørkere, så tiden ute på havet ble kortere og kortere. Jeg hadde planer om å reise hjem til jul, men drøyd avreisen så lenge jeg kunne. Men selv for en erfaren kiter og hval elsker som meg, er det greit med litt lys. Til slutt var det bare å innse: Kitesesongen var over for i år. Hvalene fikk jakte videre på sild uten min tilstedeværelse. Jeg pakket bilen og satte kursen sørover mot Tromsø igjen. Og sannelig ble det noen dager i havet med kiten der også, før julefreden senket seg.

Foto: Kari Schibevaag

Widerøe flyr deg til Sørkjosen

[Finn billetter](#)

[Klikk her for å lese hele saken](#)

Widerøe er Norges eldste flyselskap med over 3700 engasjerte medarbeidere. Widerøe AS består av datterselskapene Widerøe's Flyveselskap AS, Widerøe Ground Handling AS, Widerøe Zero AS, Widerøe Property AS og Widerøe Asset AS.

I Distrikts-Norge er Widerøes flyvninger av stor betydning for både næringsliv, helsevesen, utdanning, reiseliv og kultur, og fungerer som distriktenes kollektivtransport. Widerøe's Flyveselskap flyr på anbud for Samferdselsdepartementet, i tillegg til egne kommersielle ruter. Selskapet utfører også tekniske tjenester på fem ulike lokasjoner i landet. Widerøe Ground Handling håndterer bakketjenester på 41 lufthavner i Norge.

Widerøe AS er et heleid datterselskap i Norwegiankonsernet.

Kontaktpersoner

Widerøe pressevakt

Pressekontakt

Pressehenvendelser

presse@wideroe.no

+47 989 01 500

Silje Brandvoll

Pressekontakt

Direktør for Kommunikasjon og Samfunnskontakt

Silje.Brandvoll@wideroe.no

+47 98 90 10 03

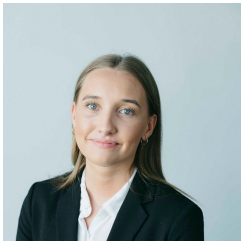
Catharina Solli

Pressekontakt

Kommunikasjonssjef

Catharina.Solli@wideroe.no

+47 98 90 15 06

Lina Lindegaard Carlsen

Pressekontakt

Kommunikasjonsrådgiver

llc@wideroe.no

+47 45 23 20 51

Satha Sritharan

Pressekontakt

Kommunikasjonsrådgiver

satha@wideroe.no

+47 99 89 89 99